

gaaer ud paa, at der til Paragraphen skal føies: „I Landstthinget foretages Afstemning kun over de enkelte Paragrapher“ — det skal nemlig føies til den Paragraph, som taler om Finantsloven, og derfor maa det forståes i Forbindelse med Paragraphen —“ og over Forslagene i deres Heelhed.“

Jeg skal tage § 48 frem, for at ingen Misforstaaelse skal være tilstede. § 48 lyder saaledes: „Paa hver ordentlig Rigsdag, strax efterat Samme er sat, fremlægges Forslag til Finantsloven for det følgende Finantsaar, indeholdende et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter. — Forslag til Finantsloven og Tillægsbevillingslovene behandles først i Folkethinget“. Dertil er det altsaa, at denne Tillægsbestemmelse kommer: „I Landstthinget foretages Afstemning kun over de enkelte Paragrapher og over Forslagene i deres Heelhed“. Man vil vel lægge Mærke til, at, for at haandhæve et godt Forhold mellem de to Thing, er det nødvendigt, at det ene Thing, den ene Deel af Representationen, er den, som hovedsagelig har med finantsielle Sager og navnlig Enkelthederne at bestille. Dersom man fører begge Thing ligeberettigede ind paa dette Omraade, vil der tilfaldt komme et Sammenstød frem, som kan være af en farlig Art. Det er ogsaa derfor, at navnlig i det Land, hvor den constitutionelle Udvikling er gaaet roligt og sigt frem, og hvor man er kommen til det, som man mener heldigste Resultat, er man lidt efter lidt gradviis kommen til lignende Bestemmelser, om just ikke til saadanne, der i alle Enkeltheder ere de samme, thi der gaaer man videre, maaskee mere ved Brug end ved Lov, saa vidt, at Overhuset i England kun voterer Finantsloven som et politift Botum. Det skal ikke dermed være sagt fra min Side, at Overhuset ikke kan gjøre Andet, men hverken ville Ministrene eller Underhuset finde sig i Andet. I England har det nemlig stillet sig saaledes, at, imedens Overhuset udøver en stor parlamentarift Virkning ved den Rolighed og Fasthed, hvormed det kan imødegaae forskjellige Omvæltninger, har Ministeriet efterhaanden fundet det nødvendigt hovedsagelig at støtte sig paa Underhuset, og det navnlig i alle Finantsfager, saa at Ministrene ligesaameget som Un-

derhuset ville see paa, at Overhusets Indblanding i Finantsfager ikke gaaer videre, end her er foreslaaet, ikke engang saa vidt. Vi have uheldigviis i vor parlamentariske Erfaring her i Landet seet, at Ministre have, hvad jeg kalder, misbrugt deres Optraeden i Landstthinget til der at gjøre Meninger gjældende med Hensyn til Finantsloven, som de ikke have været istand til at sætte igjennem her og derved fremkaldt Conflicter, som, dersom Folkethinget i det Hele taget ikke havde været besjælet af større Tilbageholdenhed i disse Sager end Ministrene, og dersom det havde fulgt deres Indskydsler, vilde for længe siden have ført til alvorlige Sammenstød. Man kan ikke vente, at et Spor af den Art, hydrørende fra Ministre, som gjorde særligt Krav paa at have arbejdet paa Frihedens Udvikling, at et saadant Spor ikke skulde blive fulgt, og derfor har jeg foreslaaet den Tillægsætning til Paragraphen, som her er omtalt. — Titlen foreslaaer jeg ogsaa forandret. Efter Udkastet vil Grundloven for Fremtiden komme til at hedde: Danmarks Riges gjennemfete Grundlov af 5te Juni 1849 og blive dateret saadantvis engang fra 1867, 68 eller 70. Der er Ingen, der kan see under Ledningen af en Regjering, som er saa lidt tilbøielig til at holde Statseenheden opret, hvorlænge denne Dobbelthed skal vedblive (F. Mourier-Petersen: Til 1866!). 1866, siger min ærede Nabo; men jeg har seet Mange, der have spaaet heldige Betingelser ligesom han, hvilke ikke ere blevne opfyldte. Jeg kan imidlertid umuligt troe, at de, der for ramme Alvor ville Genhed i Staten og ansee den for at være vigtig, skulde kunne lade gaae hen en saa lang Tid, førend de fremkaldte denne Genhed ved de Midler, der staae klart til deres Raadighed; thi, naar det er blevet sagt: Ja, naar der viste sig, som i 1858, at der var en saa stor Trang og Nødvendighed tilstede, saa siger jeg, at Trangen og Nødvendigheden her ere fuldt saa meget tilstede. For altsaa dog at faae en Titel, som idetmindste seer nogenlunde passende ud, foreslaaer jeg, at Grundloven skal hedde: „Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849, gjennemseet og forandret“. Det er de Forslag, jeg har stillet.

Naar jeg i Formiddags ikke har svaret paa,